

Til justitsministeren (28/5 04) af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren omgående skride ind over for forsøg med levende dyr på Københavns Universitet, hvilket er en forældet praksis, og som man for længst har afviklet på landets øvrige universiteter?«

Supplerende svar (5/7 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Dyreforsøgstilsynet, der har drøftet sagen på Rådet for Dyreforsøgs møde den 25. juni 2004. Der var enighed blandt rådets medlemmer under drøftelsen af sagen, og på den baggrund har Dyreforsøgstilsynet oplyst følgende:

»Dyreforsøgstilsynet har ved skrivelse af 6. april 2001, j.nr. 2001/561-355, meddelt tilladelse til de forsøg, der henvises til i spørgsmålet. Forud for tilladelsen havde ansøgningen været behandlet i Rådet for Dyreforsøg, hvor det blev vurderet, at betingelserne for at give tilladelse til de ansøgte dyreforsøg var opfyldt.

I forbindelse med ansøgningen om tilladelse til de nævnte forsøg har ansøgeren blandt andet oplyst følgende: » ... at de omfatter demonstrationer af skjoldbruskkirtlens funktion (rotte) og kredsløbets regulering (kanin), samt at dyrene under hele forløbet er bedøvede, og at de aflives i samme bedøvelse.«

Der er tale om undervisningsforsøg i forbindelse med gennemførelse af medicinstudiet. Forsøget er således omfattet af § 1, stk. 2, nr. 6, der er sålydende: »Tilladelse til dyreforsøg må kun meddeles til forsøg med følgende formål: ... 6) undervisning og uddannelse på universiteter og højere læreanstalter eller ved anden undervisning på tilsvarende niveau og ved undervisning af personer, der skal beskæftige sig med dyreforsøg eller ... «

Rådet for Dyreforsøg finder fortsat ikke sikkert grundlag for at statuere, at der eksisterer alternative metoder, der er lige så velegnede til at lære medicinstuderende om biologiske fænomener på højt niveau som dyreforsøg med anvendelse af levende dyr. Det bemærkes, at Rådet for Dyreforsøg i forbindelse med behandling af alle ansøgninger om tilladelse til dyreforsøg foretager en vurdering af, om der eksisterer andre metoder, der må antages at være lige så velegnede.

Det bemærkes i øvrigt, at der indgår flere faktorer, når et universitet eller lignende skal beslutte, hvad en studieordning skal omfatte. For så vidt angår spørgsmålet om udførelse af dyreforsøg i forbindelse med undervisningen bemærkes, at dette er omkostningskrævende, da en udbytterig undervisning blandt andet kræver relativt små grupper og derfor flere instruktører. At andre universiteters undervisningsplaner på medicinstudiet ikke omfatter gennemførelse af dyreforsøg, kan således ikke tages som udtryk for, at de mener, at der er andre undervisningsmetoder, der er lige så velegnede som dyreforsøg på levende dyr.

Forud for dyreforsøgene er de studerende blevet instrueret gennem undervisning og under anvendelse af computersimulation og døde dyr.

Det bemærkes i øvrigt, at dyrene er universelt bedøvede under hele forsøget, og at dyrene aflives i bedøvelsen. Dyrene oplever således hverken angst, smerte eller ubehag ud over den angst og/eller smerte, der er forbundet med håndteringen af dem forud for bedøvelsen og i forbindelse med selve bedøvelsen.«

Justitsministeriet kan henholde sig til udtalelsen fra Dyreforsøgstilsynet.

Justitsministeriet skal i øvrigt bemærke, at det følger af dyreforsøgslovens § 13, at Dyreforsøgstilsynets afgørelser efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed.

Ad spm. nr. S 4222

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Christian H. Hansen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 11870, lød således:

Til justitsministeren (4/6 04) af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke tiltag der er gennemført inden for politi og anklagemyndighed efter år 2000 med henblik på at kompetenceudvikle personalets viden om dyrevelfærd – og evne til at behandle sager om dyrevelfærd, overtrædelse af dyreværnsloven m.v. – korrekt og effektivt og i overensstemmelse med Rigsadvokatens forskrifter?«